

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

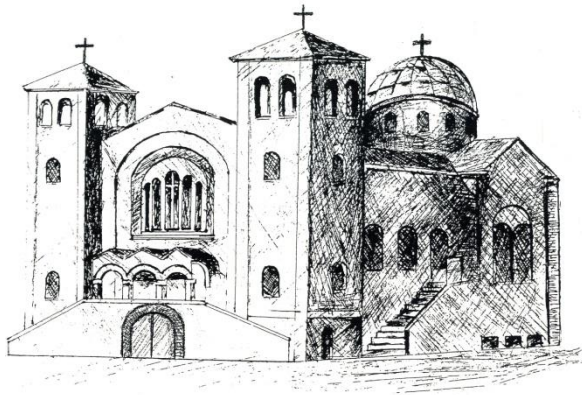
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, May 26, 2019

Sunday of the Samaritan Woman

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερὰ Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 26 Μαΐου, 2019

Της Σαμαρείτιδος - 9π.μ. – 12μ.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία
Ο καφές σερβίρεται από το Συμβούλιο

Δευτέρα, 27 Μαΐου, 2019

Ιωάννης ο Ομολογητής Ρώσος - 8:30 π.μ. Όρθρος, Θ.Λ.
10:00 π.μ. - 12:00 μ.μ. Τρισάγια στο Κοιμητήριο Fairview
12:00 μ.μ. Τρισάγια Κοιμητήριο Paramus

Τρίτη, 28 Μαΐου, 2019

6:00 μ.μ. Παράκληση

Τετάρτη, 29 Μαΐου, 2019

4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο
7:30 μ.μ. Συνεδρίαση της Σχολικής Επιτροπής

Πέμπτη, 30 Μαΐου, 2019

7:30 μ.μ. Συνεδρίαση όλων των Οργανώσεων για το Φεστιβάλ

Παρασκευή, 31 Μαΐου, 2019

4:30 μ.μ. - 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Σάββατο, 1η Ιουνίου, 2019

Ιουστίνος Φιλόσοφος - 9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 2 Ιουνίου, 2019

Του Τυφλού - 8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία
Ο καφές σερβίρεται από τη Φιλόπτοχο
Αποφοίτηση του Ελληνικού Σχολείου μετά τη Θεία Λειτουργία
6:30 μ.μ. Αποφοίτηση της 9ης Τάξης - Graycliff

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, May 26, 2019

Sunday of the Samaritan Woman

9:00 a.m. -12 noon Orthros, Divine Liturgy
Coffee is served by the Parish Council

Monday, May 27, 2019

John the Russian of Evia - 8:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy
10:00 a.m. - 12:00 p.m. Trisagia at Fairview Cemetery
12:00 noon Trisagia at Paramus Cemetery

Tuesday, May 28, 2019

6:00 p.m. Paraklisis

Wednesday, May 29, 2019

4:30 p.m. - 6:15 p.m. Greek School
7:30 p.m. School Board Meeting

Thursday, May 30, 2019

7:30 p.m. Festival Meeting with all Organizations

Friday, May 31, 2019

4:30 p.m. - 6:30 p.m. Greek School

Saturday, June 1, 2019

Justin the Martyr - 9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Sunday, June 2, 2019

Sunday of the Blind Man - 8:30 a.m. -11:30 a.m. Orthros, D.Liturgy
Coffee is served by the Philoptochos
Greek School Graduation Immediately following the Divine Liturgy
6:30 p.m. 9th Grade Graduation Ceremony at the Graycliff

Πράξεις Ἀποστόλων 11:19-30

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ κυρίῳ· ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ. Ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρὼν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφητὰι εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Acts of the Apostles 11:19-30

In those days, those apostles who were scattered because of the persecution that arose over Stephen traveled as far as Phoenicia and Cyprus and Antioch, speaking the word to none except Jews. But there were some of them, men of Cyprus and Cyrene, who on coming to Antioch spoke to the Greeks also, preaching the Lord Jesus. And the hand of the Lord was with them, and a great number that believed turned to the Lord. News of this came to the ears of the church in Jerusalem, and they sent Barnabas to Antioch. When he came and saw the grace of God, he was glad; and he exhorted them all to remain faithful to the Lord with steadfast purpose; for he was a good man, full of the Holy Spirit and of faith. And a large company was added to the Lord. So Barnabas went to Tarsus to look for Saul; and when he had found him, he brought him to Antioch. For a whole year they met with the church, and taught a large company of people; and in Antioch the disciples were for the first time called Christians. Now in these days prophets came down from Jerusalem to Antioch. And one of them named Agabos stood up and foretold by the Spirit that there would be a great famine over all the world; and this took place in the days of Claudius. And the disciples determined, every one according to his ability, to send relief to the brethren who lived in Judea, and they did so, sending it to the elders by the hand of Barnabas and Saul.

Κατὰ Ἰωάννην 4:5-42

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιαικῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσεί ἔκτη. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὦν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν σὺν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστευσὸν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρί ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ

γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, ἦν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μὴ τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμά ἐστίν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμός ἔρχεται; Ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτόν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἐτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

Sunday of the Samaritan Woman

At that time, Jesus came to a city of Samaria, called Sychar, near the field that Jacob gave to his son Joseph. Jacob's well was there, and so Jesus, wearied as he was with his journey, sat down beside the well. It was about the sixth hour. There came a woman of Samaria to draw water. Jesus said to her, "Give me a drink." For his disciples had gone away into the city to buy food. The Samaritan woman said to him, "How is it that you, a Jew, ask a drink of me, a woman of Samaria?" For Jews have no dealings with Samaritans. Jesus answered her, "If you knew the gift of God, and who it is that is saying to you, 'Give me a drink,' you would have asked him and he would have given you living water." The woman said to him, "Sir, you have nothing to draw with, and the well is deep; where do you get that living water? Are you greater than our father Jacob, who gave us the well, and drank from it himself, and his sons, and his cattle?" Jesus said to her, "Everyone who drinks of this water will thirst again, but whoever drinks of the water that I shall give him will never thirst; the water that I shall give him will become in him a spring of water welling up to eternal life." The woman said to him, "Sir, give me this water, that I may not thirst, nor come here to draw." Jesus said to her, "Go, call your husband, and come here." The woman answered him, "I have no husband." Jesus said to her, "You are right in saying, 'I have no husband'; for you have had five husbands, and he whom you now have is not your husband; this you said truly." The woman said to him, "Sir, I perceive that you are a prophet. Our fathers worshiped on this mountain; and you say that Jerusalem is the place where men ought to worship." Jesus said to her, "Woman, believe me, the hour is coming when neither on this mountain nor in Jerusalem will you worship the Father. You worship what you do not know; we worship what we know, for salvation is from the Jews. But the hour is coming, and now is, when the true worshipers will worship the Father in spirit and truth, for such the Father seeks to worship him. God is spirit, and those who worship him must worship in spirit and truth." The woman said to him, "I know that the Messiah is coming (he who is called Christ); when he comes, he will show us all things." Jesus said to her, "I who

speak to you am he." Just then his disciples came. They marveled that he was talking with a woman, but none said, "What do you wish?" or, "Why are you talking with her?" So the woman left her water jar, and went away into the city and said to the people, "Come, see a man who told me all that I ever did. Can this be the Christ?" They went out of the city and were coming to him. Meanwhile the disciples besought him, saying "Rabbi, eat." But he said to them, "I have food to eat of which you do not know." So the disciples said to one another, "Has anyone brought him food?" Jesus said to them, "My food is to do the will of him who sent me, and to accomplish his work. Do you not say, 'There are yet four months, then comes the harvest'? I tell you, lift up your eyes, and see how the fields are already white for harvest. He who reaps receives wages, and gathers fruit for eternal life, so that sower and reaper may rejoice together. For here the saying holds true, 'One sows and another reaps.' I sent you to reap that for which you did not labor; others have labored, and you have entered into their labor."

Many Samaritans from that city believed in him because of the woman's testimony. "He told me all that I ever did." So when the Samaritans came to him, they asked him to stay with them; and he stayed there two days. And many more believed because of his word. They said to the woman, "It is no longer because of your words that we believe, for we have heard ourselves, and we know that this is indeed Christ the Savior of the world."

Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος

Βαρυφορτωμένο ξεκίνησε το πρωί της 10ης Σεπτεμβρίου 1924 το πλοίο «Βασίλειος Δεστούνης» από το λιμάνι της Μερσίνας της Μικράς Ασίας με προορισμό την Εύβοια. Δεν μετέφερε μόνο 800 πονεμένους ρακένδυτους Μικρασιάτες πρόσφυγες. Στο αμπάρι του το πλοίο έγκρυβε πολύτιμο θησαυρό. Ήταν ξύλινη (από κυπαρίσσι) λάρναια με το τίμιο ιερό σκήνωμα του 40χρονου οσίου Ιωάννου του Ρώσου. Οι τουρκικές αρχές είχαν απαγορεύσει αυστηρά στους Χριστιανούς τη μεταφορά του αγίου από το Προκόπιο. Είχαν μάλιστα σφραγίσει τον ομώνυμο περικαλλή ιερό Ναό του. Αλλά ο πιστός σιδηρουργός του Προκοπίου με άδεια του ευλαβεστάτου ιερέως π. Χαραλάμπους Αβερκιάδη τη νύχτα της 9ης Σεπτεμβρίου τόλμησε και παραβίασε κρυφά τον ιερό Ναό. **Και ο τολμηρός Έλληνας και πιστός Μικρασιάτης Παναγιώτης Παπαδόπουλος, που επρόκειτο την επομένη να ταξιδέψει για την Ελλάδα, ανέλαβε να περιτυλίξει με κιλίμια το ιερό Λείψανο. Και με κίνδυνο της ζωής του το πέρασε από το τουρκικό τελωνείο.** Τόσο μεγάλη ευσέβεια και πίστη είχαν οι αγαπημένοι μας Μικρασιάτες πρόσφυγες. Μπορεί να έφθασαν στην μητροπολιτική Ελλάδα μας άμφτωχοι υλικά, αλλά μας έφεραν τον ζωντανό τους πλούτο της Ορθοδόξου Παραδόσεως και ζωής όχι μόνο με το ήθος και την αρχοντιά τους, αλλά και με τα πλούσια εκκλησιαστικά κειμήλια, τις περίπυστες άγιες εικόνες και προπαντός με τα θησαυρίσματα των ιερών Λειψάνων των Αγίων τους. Έτσι η Εύβοια χάρις στην πίστη των ευσεβών Μικρασιατών του Προκοπίου της Ανατολής απέκτησε τον θησαυρό αυτό, δηλαδή το ιερό άφθορο Λείψανο του αγίου Ιωάννου του Ρώσου. Σήμερα ευρίσκεται μέσα σε ασημένια Λάρναια στον ομώνυμο περίλαμπρο Ναό του στο χωριό Νέο Προκόπιο στα βόρεια της νήσου.

Ποιος όμως ήταν ο άγιος Ιωάννης ο Ρώσος; Στην περιοχή της Ουκρανίας, σ' ένα χωριό της Μικρορωσίας, εκεί όπου τα ήσυχα νερά του Δνείπερου ποταμού διασχίζουν και ποτίζουν τον μεγαλύτερο σιτοβολώνα του κόσμου, γεννήθηκε γύρω στο 1690 ο Ιωάννης. Οι γονείς του ήταν ευσεβείς, δίκαιοι και τίμιοι. Δίδαξαν στο παιδί τους από τη μικρή ηλικία τα ιερά γράμματα, την τέχνη της προσευχής και τον δρόμο της θυσίας και της αγάπης και προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους. Ο Ιωάννης τα δεχόταν όλα με ευγνωμοσύνη. Τα εφάρμοζε

με πιστότητα. Την εποχή εκείνη τσάρος της Ρωσίας ήταν ο Μέγας Πέτρος, άνθρωπος πολεμοχαρής και σκληροτράχηλος. Ο Ιωάννης σε νόμιμη ηλικία κατετάγη στο ρωσικό στρατό. Έλαβε μέρος στον ατυχή ρωσοτουρκικό πόλεμο (1711), που διήρκεσε 7 χρόνια και είχε ως αποτέλεσμα χιλιάδες Ρώσοι στρατιώτες να συλληφθούν αιχμάλωτοι από τους Τατάρους. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν και ο νέος τότε στρατιώτης Ιωάννης. Οι Τατάροι πούλησαν τον Ιωάννη σε κάποιον Τούρκο αξιωματικό του ιππικού, τον Ομέρ αγά από το Προκόπιο της Μικράς Ασίας, μια πόλη που ήταν κτισμένη σε υψόμετρο 1.200 μέτρων, 60 χιλιόμετρα έξω από την Καισάρεια της Καππαδοκίας. **Πολλοί τότε στρατιώτες αρνήθηκαν την ορθόδοξη πίστη τους πιεζόμενοι από τις απειλές των αλλόθρησκων Τούρκων. Μπροστά στα δώρα και τις υποσχέσεις των Αγαρηνών εκάμφθησαν. Αλλά ο γενναίος Ιωάννης παρέμεινε αλύγιστος στον ορθόδοξη πίστη του. Μέσα του βασίλευε η ευσέβεια και η βαθιά πεποίθηση ότι ο Θεός δεν θα τον εγκαταλείψει. Παραδίδει τη ζωή του στον Θεό με σύνθημά του: «Κύριος ποιμαίνει με, και ουδέν με υστερήσει» (Ψαλ. κβ' 1).** Προχωρεί γαλήνια, ατάραχα.

Σηκώνει με υπομονή τον σταυρό του από τις ειρωνείες και τις περιφρονήσεις των άλλων που τον φώναζαν «κιαφίρη», δηλαδή άπιστο. Σταθερή είναι και η ομολογία του προς τον αγά του. «Είσαι αφέντης – του λέει – μόνο του σώματός μου, όχι όμως και της ψυχής μου. Είμαι πρόθυμος να υπακούω σε όλες τις διαταγές σου, εφ' όσον με αφήσεις ελεύθερο στην πίστη μου. Διαφορετικά, εάν με πιέσεις να αλλαξοπιστήσω, ευχαρίστως σου παραδίδω την κεφαλή μου και όχι την πίστη μου. Χριστιανός γεννήθηκα, Χριστιανός θα αποθάνω. Τον Χριστό δεν πρόκειται να αρνηθώ». Η σταθερή αυτή ομολογία του Ιωάννη συνδυασμένη πάντοτε με την εργατικότητα, την ταπεινοφροσύνη και την ευγενή συμπεριφορά του, τον έκαναν πολύ συμπαθή στο σκληρό του αφεντικό. Ο Ομέρ είχε αναθέσει στον Ιωάννη την ευθύνη του στάβλου του. Εκεί μέσα κάτω από ταπεινές συνθήκες, μέσα σε δυσοσμία και σε υγρό και σκοτεινό περιβάλλον ο Ιωάννης ο αιχμάλωτος και δούλος ζούσε αγία ζωή. Ήταν συνεπής και ακριβής όχι μόνο στα καθήκοντα της ευτελούς αυτής εργασίας αλλά και στα πνευματικά του καθήκοντα. Δοξολογούσε τον Θεό συνεχώς. Αναπολούσε τις ταπεινές συνθήκες κάτω από τις οποίες γεννήθηκε ο

Κύριος στο σπήλαιο της Βηθλεέμ. Και Τον ευχαριστούσε, γιατί τον αξίωνε να ζει και αυτός σε τέτοιο περιβάλλον. Σε κάποια γωνία του στάβλου ξάπλωνε ήσυχος και ειρηνικός για να ξεκουραστεί τις νύχτες. Αρκετές όμως νύχτες έφευγε. Πήγαινε στον γειτονικό αρχαίο ναό του Αγίου Γεωργίου, λαξευμένο σε βράχο, και εκεί όρθιος στον Νάρθηκα έκανε τις ακολουθίες του... Προσευχόταν με θερμή μέσα στη νυχτερινή γαλήνη. Κάθε Σάββατο κοινωνούσε τα άχραντα Μυστήρια. Όλο και ελαμπρύνετο. Ένας ύμνος που τον εγκωμιάζει γράφει: «Καθαρός τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ ὁλος γέγονας». Το ζεύγος των αφεντικών του θαύμαζε όλο και περισσότερο τη βιωτή του απλού και ταπεινού αυτού δούλου. Του προσέφεραν λοιπόν ένα μικρό δωμάτιο για να ζει πιο άνετα. Ο Όσιος όμως ευγενικά το αρνήθηκε. Προτίμησε να ζει μέσα στην κακοπάθεια και την άσκηση παρά μέσα στη χλιδή και την άνεση. Ο ταπεινός τόπος του στάβλου «του εξασφάλιζε», όπως γράφει ο βιογράφος του, «την ευωδία του Αγίου Πνεύματος». Ζούσε λιτά, με ελάχιστη τροφή, και πλούσια προσευχή. Όλα τα δεχόταν αγόγγυστα. Και όταν ο αφέντης του πορευόταν έφιππος, εκείνος τον ακολουθούσε πεζός ταπεινά σαν σκλάβος του ψελλίζοντας λόγια του Ψαλτηρίου. Η παρουσία του αγίου αυτού υπηρέτη και σκλάβου Ιωάννη ήταν μια συνεχής ευλογία για τον Ίππαρχο αγά του Προκοπίου. Το σπιτικό του όλο και πλούτιζε. Έγινε «ο πλουσιότερος και ο πλέον αξιοσέβαστος στον πόλη» άνθρωπος. Ο Ιωάννης είχε πλέον αποκτήσει κύρος. Όλοι τον σέβονταν. Σταμάτησαν οι ειρωνείες και οι εμπαιγμοί των άλλων. Κάποια περίοδο που ο αγάς – σαν ευσεβής Μουσουλμάνος – είχε φύγει σε ιερή αποδημία – προσκύνημα στη Μέκκα, η γυναίκα του θέλησε να καλέσει σε φαγητό φίλους και γνωστούς για να ευχηθούν για τον ασφαλή γυρισμό και την καλή υγεία του αγά της. Καθώς έφερνε η κυρία στους συνδαιτυμόνες το γνωστό φαγητό της Ανατολής, το πιλάφι, στράφηκε προς τον Ιωάννη και του είπε: «Πόση χαρά θα ένιωθε, Γιοβάν, σήμερα ο αφέντης σου, αν γευόταν από αυτό το αγαπημένο του φαγητό.» Ο Ιωάννης με απλότητα ζήτησε ένα πιάτο με πιλάφι. Και με τη δύναμη της αδιακρίτου πίστεως και θερμής προσευχής του το πιάτο θαυματουργικώς απεστάλη στο αφεντικό του!

Οι παριστάμενοι δεν πίστεψαν. Γέλασαν... Όταν όμως μετά από καιρό επέστρεψε ο αγάς και έφερε πίσω το πιάτο άδειο με το οικοδόμητο της

μωαμεθανικής του οικογένειας, τότε πείστηκαν όλοι για τη δύναμη της πίστεως του άκακου και φιλάγαθου και φιλόανθρωπου αυτού δούλου. Έστερα και από το γεγονός αυτό, το ζεύγος των κυρίων πίεζε περισσότερο τον Ιωάννη να μην κατοικεί πια στον ανθυγιεινό στάβλο και του παραχώρησε δωμάτιο για να ζει με αξιοπρέπεια. Αυτός όμως και πάλι – όπως και την πρώτη φορά αρνήθηκε. Προτίμησε να ζει ως ταπεινός δούλος Ιησού Χριστού στο «ησυχαστήριο» που τόσα χρόνια είχε αγαπήσει μένοντας πιστός στα θελήματα του αγά του και στη διακονία και τις περιποιήσεις των άκακων και άλογων ζώων. Έφθασε κάποτε η ώρα που ο άγιος Ιωάννης ο Ρώσος επρόκειτο να εγκαταλείψει τα εγκόσμια και να αναχωρήσει για τον ουρανό. Ο Όσιός μας αρρώστησε. Παρέμενε ξαπλωμένος με υπομονή στον ταπεινό αχυρώνα του στάβλου ευγνωμονώντας τον Θεό για όλα τα δώρα που του είχε χαρίσει. Κάποια στιγμή αισθάνθηκε ότι πλησιάζει το τέλος του και ζήτησε με ισχυρό πόθο να κοινωνήσει τα Άχραντα Μυστήρια. Και, επειδή υπήρχε την περίοδο εκείνη ατμόσφαιρα μίσους από φανατισμένους Τούρκους, ο διακριτικός και ευλαβής ιερέας π. Θεόδωρος Παπαδόπουλος έφερε τη θεία Κοινωνία με άκρα ευλάβεια μυστικά μέσα σε ένα μήλο. Με ιερή συγκίνηση ο όσιος και ομολογητής του Χριστού Ιωάννης κοινωνήσε για τελευταία φορά. Και ειρηνικά παρέδωσε την αγνισμένη και φωτισμένη ψυχή του στον αγαπημένο του Κύριο Ιησού Χριστό. Ήταν 27 Μαΐου του έτους 1730. Η είδηση διαδόθηκε αστραπιαία σε όλο το Προκόπιο. Μεγάλο πένθος απλώθηκε σε όλη την περιοχή της Καππαδοκίας. Ο Ομέρ αγάς τον τίμησε και τον έκλαψε. Στη συνείδηση όλων, Χριστιανών και Οθωμανών, ο δούλος του Θεού Ιωάννης ήταν ένας άγιος. Είχαν περάσει τριάντισι μόλις χρόνια από την κοίμηση του Αγίου. Οι Προκοπίεις έβλεπαν κάθε νύχτα «φῶς λάμπον ἅγιον τῷ τοῦ ὁσίου μνήματι». Έτσι με θαυμαστή υπόδειξη του Αγίου το Νοέμβριο του 1733 έγινε η ανακομιδή των ιερών Λειψάνων του. Έκθαμβοι οι πιστοί Χριστιανοί αντίκρισαν το ιερό Λείψανο του νέου αυτού ασκητού και ομολογητού «ἀκέραιο καὶ εὐωδιάζον». Με ιερό δέος το εναπέθεσαν κάτω από την Αγία Τράπεζα του Αγίου Γεωργίου (του ναού που τόσο είχε αγαπήσει ο Άγιος). Εκατό χρόνια μετά, το 1832, ο στρατός του Ογλού Οσμάν πορευόμενος σε πολεμική αποστολή λεηλάτησε το

Προκόπιο. Βεβήλωσε και λήστεψε τον ιερό ναό. Παρέδωσε το ιερό Λείψανο του αγίου Ιωάννου στις φλόγες. Αλλά ο Άγιος παρουσιάστηκε σε όραμα και φοβέρισε τους ασεβείς Οθωμανούς. Έντρομοι οι στρατιώτες εγνατέλειψαν αμέσως εκεί ό,τι είχαν κλέψει και έφυγαν διακηρύσσοντας το μεγάλο θαύμα. Το σκήνωμα του Αγίου παρέμενε άθικτο, όμως μαύρισε επιφανειακά. Το 1862 με επέμβαση θαυματουργική του Αγίου γλύτωσαν από το σεισμό είκοσι παιδάκια του ελληνικού σχολείου. Η φήμη του οσίου Ιωάννου ως θαυματουργού είχε απλωθεί πλέον σ' όλη τη Μ. Ασία. Πάμπολλες είναι οι μαρτυρίες για τα θαύματά του. Πλήθη λαού τον επισκέπτονται και ζητούν θεία προστασία και βοήθεια. Τον ονομάζουν «θεραπευτή Άγιο». Οι Τούρκοι τον αποκαλούν «κουλέ Γιουβάν», αιχμάλωτο Ιωάννη. Με πίστη και αυτοί λαμβάνουν «το σιφά σουγιού», το νερό του αγιάσματος του. Με αυτό θεραπεύονται, ραντίζουν τα χωράφια, σταματούν οι επιδημίες. Μια δοξολογία εξέρχεται από τα χείλη όλων.

Η λάρνακα του Οσίου «ιατρείον δέδεικται πάσης ασθενείας». Έκθαμβος ο υμνογράφος της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας αείμνηστος π. Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης θα γράψει: «Ίδόντες σου τήν βιοτήν καί τήν πτωχείαν τήν πολλήν οί Αγαρηνοί, Ίωάννη, σφόδρα ηύλαβήθησαν ήθών σου τήν σεμνότητα». Και σε δόξασαν. Και με μεγάλη φωνή διέδιδαν ότι είσαι φίλος και οικείος του Θεού! Ο Ορθόδοξος κόσμος της Ανατολής απέδειξε τη μεγάλη του ευλάβεια και την ευγνωμοσύνη του προς τον όσιο Ιωάννη και με την ανέγερση μεγαλοπρεπούς βυζαντινού ναού στη μνήμη του ονόματός του στο Προκόπιο της Μικράς Ασίας. Για την ανέγερση αυτή έγινε πανελλήνιος συναγερμός. Μεγάλη ήταν και η συνεισφορά της Ι. Μ. Αγίου Παντελεήμονος Αγ. Όρους. **Εκεί, μέσα στον λαμπρό αυτό ναό διαστάσεων 50×40 και ύψους 30 μέτρων και με τα 2 καμπαναριά του, που διαλαλούσαν τη δόξα της Χριστιανοσύνης από το 1886 έως τις 9 Σεπτεμβρίου 1924 ο άγιος Ιωάννης μέσα από την ξύλινη λάρνακα δεχόταν τις παρακλήσεις του αγαπημένου του πιστού λαού. (Δυστυχώς ο ναός αυτός κατεδαφίστηκε από τα θεμέλιά του το 1950 με εντολή του φανατικού «καϊμακάμη», Τούρκου διοικητού του Προκοπίου).** Τώρα ο όσιος Ιωάννης ο Ρώσος ο ομολογητής φιλοξενείται στο χώρο της ευβοϊκής γης. Το αγιασμένο ιερό του σκήνωμα αναπαύεται πλέον μόνιμα μέσα στον καινούργιο ολόλαμπρο,

περικαλλή ναό του που έκτισαν στο Νέο Προκόπιο Ευβοίας με πολλές θυσίες οι πιστοί μας πρόσφυγες μαζί με τη συνδρομή πολλών ευσεβών Χριστιανών. Συνεχίζει ο Όσιός μας και από εκεί με την ίδια, όπως πάντα, απέραντη αγάπη του και στοργή να ακούει τις δεήσεις και τις προσευχές των πιστών αδελφών του. Και να θαυματοουργεί σε πολλούς. Συνεχώς καταγράφονται και νέα θαύματά του. Ιδιαίτερη συγκίνηση προξενεί ένα ταπεινό μπαστούνι που παραστέκει δίπλα στην ασημένια λάρνακα του Αγίου. Βουβός μάρτυρας θαύματος. Προέρχεται από τη συγκινητική γερόντισσα Μαρία Σιάκα από το Φρέναρος Αμμοχώστου (Κύπρο), η οποία στις 11.08.78 θεραπεύτηκε εκεί από τον Άγιο και με φωνή πνιγμένη από δάκρυα ευγνωμοσύνης του είπε: «Ίντα (τι) να σου δώσω, παλληκάρι μου; Άγιέ μου, είμαι φτωχιά, θα σου δώσω το μπαστούνι μου, διότι εν μου (δεν μου) χρειάζεται μέχρι να πεθάνω». **Συγκινητική είναι και η παρουσία του Αγίου τον Μάρτιο του 1999 στη Σερβία. Όπως η υπέρμαχος Στρατηγός, η Παναγία μας, ενδυνάμωσε τους στρατιώτες μας το 1940, έτσι και ο άγιος Ιωάννης ο Ρώσος σε οράματα που πολλοί τον είδαν, τους βεβαίωσε: «Πηγαίνω στο Βελιγράδι, γιατί σφαγιάζεται η Ορθοδοξία». Και πράγματι· ντυμένος στρατιωτικά ο Άγιος ενίσχυε πολλούς Σέρβους την περίοδο εκείνη με τη θαυματουργική παρουσία του, όπως το κατέθεσαν αυτόπτες αξιόπιστοι μάρτυρες Σέρβοι. Ο άγιος Ιωάννης ο Ρώσος ο ομολογητής αγάπησε αληθινά, βαθιά και ισόβια τον Χριστό μας. Καμιά δυσκολία δεν στάθηκε ικανή, ώστε να χαλαρώσει τους δεσμούς της αγάπης του προς τον Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό. Ούτε η μικρή του ηλικία τον εμπόδισε, ούτε το αρνητικό παράδειγμα της αποστασίας των συστρατιωτών του ούτε οι συνθήκες της αιχμαλωσίας ούτε οι πιέσεις και οι ειρωνείες των αλλοπίστων ούτε ο τόπος της διαμονής του. Όλα αυτά τα περιφρόνησε. Και είχε πάντοτε ως σύνθημα της ζωής του να πράττει «ό,τι αρέσει στον Βασιλέα Χριστό», οπουδήποτε και αν βρίσκεται. Γι' αυτό με τη Χάρη του παντοδύναμου Θεού μέσα σε 40 μόλις χρόνια ολοκλήρωσε τον προορισμό του με τόσο θεάρεστη ακρίβεια. Έζησε άγια! Γι' αυτό ο Κύριος, ο Παντοκράτωρ, τον βράβευσε με δόξα μεγάλη, με το φωτοστέφανο το τιμημένο του Αγίου! Ας βαδίζουμε κι εμείς στα ίχνη του και με τις πρεσβείες του ας σταθεροποιούμε τις αποφάσεις μας για αγώνα αγιασμού μέχρι θανάτου.**

St. John the Russian

The church of Saint John the Russian can be found at Prokopi and is dedicated to this saint. A vast number of worshipers flock here daily to visit the relic of Saint John the Russian. St. John was born in Russia in 1690. When in 1711 war broke out against Turkey, a soldier then, St. John was enslaved and taken back to his hometown of Prokopi in Asia Minor. Eventhough he was tortured constantly in order to change faith, his virtuous nature made his master sympathetic of him and allow him to be free to practice his faith. His tasks include caring for the animals which he did with lots of love. At the age of 40 he became sick and he died. His burial was on the 27th May in 1730 at which his master allowed the Christians to bury him in a Christian grave at the church of St. George. His body was then placed in a marble casket , which more than a century later was emptied and placed on an open fire along with logs by the Turkish soldiers of the Pasha Hatkeral Oglou Osman, after they had stolen all of the forays. he relic of St. John remained intact! This scared the turks who then put his body back in the casket. The miracles that occur in the casket that hold the saint's relics become known all over the world, and the faithful flock to behold him and be healed. A pilgrimage is built in central Cappadocia until the exchange of populations in 1924. At this time the Christian citizens of Prokopion in Asia Minor, took along the relic of St. John to their new home in Evia in October of 1924. In the year 1930, a grand temple was built to honor the Saint and was completed in 1951.

Ιουστίνος ο Φιλόσοφος και Μάρτυς Ένας ανήσυχος κυνηγός της αλήθειας († 1 Ιουνίου)

Ο Χριστιανισμός εμφανίστηκε στον κόσμο σαν μία πνευματική επανάσταση. Στην επαναστατική διδασκαλία του Χριστιανισμού αντέδρασε το κατεστημένο της τότε εποχής. Το κατεστημένο, όχι μόνον υπό την έννοια της αντιδραστικής τάξεως των αρχόντων, αλλά και υπό την έννοια ορισμένων ταπεινωτικών για τον άνθρωπο ηθικών αρχών, τις οποίες εδέχετο και εφήρμοζε ο λαός. Όταν υποταγεί κανείς εις τα πάθη και τις κακίες του, συνηθίζει σ' αυτή την κατάσταση, όποιος επιχειρήσει να τον βγάλει απ' αυτήν, γίνεται εχθρός του. Με πρωτοφανή εχθρότητα λοιπόν αντιμετωπίστηκε ο Χριστιανισμός στα πρώτα του βήματα από το άσπης φύσεως κατεστημένο. Επαγγελματίες που δεν τους συνέφερε η λιτή και απλή χριστιανική ζωή, φιλόσοφοι που έχαναν τους μαθητάς των και ο όχλος που δεν εύρισκε στον Χριστιανισμό τον κόλακα αλλά τον τιμητή των κακιών του, ξεσήκωσαν πρωτοφανή εκστρατεία κατασφυοφαντήσεως και αποδυναμώσεως του Χριστιανισμού. Η αλήθεια, μία αλήθεια που αιώνες περίμενε η ανθρωπότητα, καθόταν στο εδώλιο του κατηγορουμένου, όπως συμβαίνει συνήθως σε κάθε εποχή. Και σε κάθε εποχή, ο γνήσιος άνθρωπος, ο ασυμβίβαστος, ο ανήσυχος, ο δυναμικός άνθρωπος, καλείται να διαλέξει ανάμεσα στο ψεύδος και την αλήθεια, έστω κι αν αυτό σημαίνει γκρέμισμα και αφανισμό της προηγούμενης πνευματικής του υποδομής και υλική κακοπάθεια. Το δρόμο και τα βήματα που οδήγησαν στην αλήθεια μία εκλεκτή προσωπικότητα του δεύτερου αιώνας μετά Χριστόν, της ταραγμένης αυτής εποχής, κατά την οποία ο Χριστιανισμός γνήσιος, ενθουσιώδης και αγωνιστικός, ξεχυνόταν μέσα στη λυσσασμένη αντίδραση των πολλών, για να κατακτήσει τον κόσμο, θα παρακολουθήσουμε εδώ σύντομα. Ανήσυχος στη νεότητά του μας παρουσιάζει ο Ιουστίνος, ο υιός του Πρίσκου και εγγονός του Βακχείου, Οι γονείς του, εξελληνισμένοι Ρωμαίοι, ζούσαν στη Φλαβία Νεάπολη, η οποία κτίσθηκε πάνω στα ερείπια της αρχαίας σαμαρειτικής πόλεως Συχέμ, εκεί όπου ο Χριστός υποσχέθηκε να δώσει στη Σαμαρείτιδα το ζωντανό νερό της διδασκαλίας του, που σβήνει για πάντα την πνευματική δίψα. Σ' αυτό το νερό έσβησε και ο νεαρός Ιουστίνος τη δίψα του, αφού δοκίμασε πολλές άλλες πηγές.

Η Φλαβία Νεάπολη με τη συνένωση του αρχαίου σαμαρειτικού της παρελθόντος και του ελληνορωμαϊκού παρόντος ήταν ένα αξιόλογο κοσμοπολίτικο κέντρο. Κυκλοφορούσαν στην ατμόσφαιρα της όλα τα θρησκευτικά και φιλοσοφικά ρεύματα και ήταν έτσι ένα ιδανικό περιβάλλον για μεταφυσικές αναζητήσεις. Μεγαλωμένος στο ειδωλολατρικό περιβάλλον της οικογένειάς του, ειδωλολάτρης εκ καταγωγής, ψάχνει κατ' αρχήν μέσα στο χώρο του εθνικού κόσμου να βρει λύση στα μεταφυσικά του προβλήματα, να συναντήσει την αλήθεια. Την περιπλάνηση του από τη μία φιλοσοφική σχολή στην άλλη, μας την περιγράφει παραστατικά ο ίδιος στην αρχή ενός διαλογικού του έργου, στο «Διάλογο προς Τρύφωνα», όπου διασώζεται τη συζήτηση που έκανε με ένα Εβραίο αρχιερατίνο. Παίρνοντας αφορμή από ερώτηση του Εβραίου για το ποια είναι η φιλοσοφία του, εκθέτει με ζωντάνια της αναζητήσεις του. Πίστευε από την αρχή ότι η φιλοσοφία είναι το πιο μεγάλο και πιο τίμιο ανάμεσα σ' όλα τα αποκτήματα του ανθρώπου. Σκοπός της είναι να οδηγήσει τον άνθρωπο κοντά στο Θεό. Πραγματικοί δε όσοι είναι αυτοί που έχουν στρέψει το νου τους σ' αυτή την προσπάθεια. Από πόθο λοιπόν να γίνει και αυτός αληθινός φιλόσοφος έγινε μαθητής ενός στωικού φιλοσόφου. Παρέμεινε αρκετό καιρό κοντά του, αλλά μάταια περίμενε να ακούσει κάτι ουσιαστικό περί του Θεού ο δάσκαλος του, εκτός του ότι δεν ε γνώριζε τα σχετικά προβλήματα, έλεγε επί πλέον ότι δεν είναι αναγκαία αυτή η γνώση. Εγκαταλείπει πικραμένος τον στωικό φιλόσοφο, για να έλθει στη σχολή ενός φημισμένου περιπατητικού φιλοσόφου. Η απογοήτευση του εδώ είναι μεγαλύτερη· γιατί από την πρώτη κιόλας ημέρα ο μεγάλος διδάσκαλος του εξήτησε να ορίσουν τα διδασκτρά, ώστε να μη αποβαίνει ανωφελής η φοίτηση. Στη χρηματική αμοιβή έβλεπε ο φιλόσοφος την ωφέλεια της φιλοσοφίας. Αυτό έδειχνε ότι δεν ήταν καν φιλόσοφος. Τον εγκαταλείπει λοιπόν και αυτόν με μεγαλωμένη τη λαχτάρα να βρει ένα σωστό φιλόσοφο. «Της δε ψυχής έτι μου σπαργώσης ακούσαι το ίδιον και το εξαίρετον της φιλοσοφίας, προσήλθον ευδοκιμούντι μάλιστα Πυθαγορείο, ανδρί πολύ επί τη σοφία φρονούντι» 1. Στον Πυθαγόρειο πίστεψε ότι θα σταματούσε το σπαρτάρισμα της ψυχής του και εύρισκε την αλήθεια. Άλλες όμως δυσκολίες τον περιμένουν εδώ· ο πυθαγόρειος σαν αναγκαία προϋπόθεση για τη γνώση της φιλοσοφίας του συνέστησε να μάθει

μουσική, αστρονομία και γεωμετρία. Η αγωνία του Ιουστίνου να πλησιάσει την αλήθεια. Όσο το δυνατόν γρηγορότερα, τον οδήγησε να απορρίψει τη σύσταση του πυθαγορείου διδασκάλου, γιατί η μάθηση αυτών των πραγμάτων θα απαιτούσε πολύ χρόνο. Μέσα στην αμηχανία του για το τι έπρεπε στη συνέχεια να κάμει, σκέφθηκε να επισκεφθεί τους Πλατωνικούς, που κι αυτοί είχαν μεγάλη φήμη. Σ' ένα πλατωνικό λοιπόν φιλόσοφο που μόλις είχε φθάσει στην πόλη τους προσεκολλήθη Ιουστίνου στο τέλος των αναζητήσεων του. Με πολύ ενθουσιασμό άκουγε τις πλατωνικές απόψεις για τον νοητό κόσμο, για τη θεωρία των ιδεών, και πίστευε πως σε λίγο θα έφθανε στο στόχο της πλατωνικής φιλοσοφίας, στη θέα δηλαδή του Θεού. Ας ακούσουμε πόσο δυνατά μας το λέγει ο ίδιος· «Και με ήρει σφόδρα η των ασωμάτων νόησις, και η θεωρία των ιδεών ανεπτέρου μου την φρόνησιν, ολίγον τε εντός χρόνου ώμην σοφός γενονέναι και υπό βλακείας ήλπιζον αντίκα κατ' όψεσθαι τον θεόν· τούτο γαρ τέλος της Πλάτωνος φιλοσοφίας» 2. Ο Πλατωνισμός ικανοποίησε κατ' αρχήν τον Ιουστίνo. Οι αμφιβολίες όμως άρχισαν σιγά-σιγά να τον δέρονουν και πάλι· το κενό που ένιωθε μέσα του από την αρχή δεν είχε γεμίσει ολόκληρο. Κάτι τελειότερο πρέπει να υπάρχει· ποιος όμως θα τον χειραγωγήσει προς τα εκεί; Έπειτα δεν υπήρχε άλλο σοβαρό φιλοσοφικό ή θρησκευτικό σύστημα, για να ζητήσει τη βοήθειά του. Το Χριστιανισμό τον αντιμετώπιζαν με ειρωνεία και σαρκασμό οι φιλόσοφοι σαν θρησκεία των βαρβάρων και γραμμάτων, αλλά και στο λαό, λόγω της ηθικής του αυστηρότητας, δεν ήταν συμπαθής. Η διαίσθηση όμως του Ιουστίνου τον έστρεψε διαρκώς προς τα εκεί. Ορισμένα στοιχεία της ζωής των Χριστιανών του είχαν κάμει ιδιαίτερη εντύπωση. Μήπως όλα όσα διέδιδαν για το Χριστιανισμό ήσαν πλεκτάνη και συκοφαντία και ψεύδη, που είχαν σκοπό να αποδυναμώσουν την έλξη του και να τον κάνουν ακίνδυνο για το κατεστημένο;

Κυρίως δυο πλευρές της ζωής των Χριστιανών έβαλαν σε σκέψεις τον πλατωνικό μας φιλόσοφο. Η καθαρότης, αυστηρότης της ηθικής των ζωής και η αφοβία και το θάρρος με τα οποία αντιμετώπιζαν το θάνατο. Συγκρίνει τα στοιχεία αυτά με τα αντίστοιχα της ζωής των Εθνικών και διαπιστώνει την υπεροχή τους. Καμία φιλοσοφία δεν είχε τη δύναμη να βελτιώσει τόσο πολύ την πνευματική κατάσταση της ανθρωπότητας. Η σαρκολατρία και η πορνεία εσφράγιζαν και

εμόλυναν την ατμόσφαιρα της ηθικής ζωής των Εθνικών· ο άνδρας οδηγούσε ο ίδιος τη γυναίκα του στη διαφθορά, δεν δίσταζε δε και να διαφθείρει ο ίδιος την κόρη του. Οι υψηλότερες ιδέες περνούσαν απαρατήρητες. **Κανένας δεν πείσθηκε από το Σωκράτη να πεθάνει υπέρ της διδασκαλίας του, ακόμη και από τους φιλοσόφους. Στο Χριστιανισμό αντιθέτως όλοι ασκούν τέτοια ηθική, ώστε και η επιθυμία μόνον και το πονηρό βλέμμα θεωρούνται αμαρτία. Χιλιάδες είναι εκείνοι που πέθαναν για την πίστη τους στο Χριστό, απλοί και άνθρωποι και αγράμματοι** ³. Οι σκέψεις αυτές συνέφεραν τον Ιουστίνο από τις πλατωνικές ονειροπολήσεις του. Είδε στο Χριστιανισμό τη φιλοσοφία που έχει τη δύναμη να αλλάξει πνευματικά τον άνθρωπο τόσο, ώστε με αφοβία να αντιμετωπίζει τον θάνατο. Και στο στάδιο αυτό κάποια ημέρα που βγήκε περίπατο για περισυλλογή και αυτοσυγκέντρωση, ένας Χριστιανός πρεσβύτερος του εγκρέμισε όλα τα πλατωνικά κατάλοιπα και του άνοιξε το δρόμο για το φως και την αλήθεια. **«Από τότε, λέγει, άναψε θεϊκή φωτιά μέσα μου, και με εκυρίευσε ιδρώτας για τους άνδρες που είναι φίλοι και κήρυκες του Χριστού. Βρήκα επί τέλους την αληθινή φιλοσοφία και έγινα πραγματικός φιλόσοφος»** ⁴ Χριστιανός πλέον ο Ιουστίνος δεν εγγκαταλείπει το φιλοσοφικό τριβώνα· τον φορεί τώρα με περισσότερη σιγουριά, γιατί βρήκε την αλήθεια. Ιδρύει χριστιανική φιλοσοφική σχολή στη Ρώμη και είναι τόσο μεγάλη η επιτυχία του, ώστε αδειάζουν οι σχολές των εθνικών φιλοσόφων. Ο κυνικός φιλόσοφος Κρήσκης, τον οποίον αποστόμωσε σε δημόσια φιλοσοφική συζήτηση, τον καταγγέλλει ως Χριστιανό. Και ενώπιον του έπαρχου της Ρώμης Ρουστικού δίδεται στον Ιουστίνο η ευκαιρία να κάνει και αυτός αυτό που εθαύμαζε στους Χριστιανούς· **να σταθεί άφοβα μπροστά στην απειλή του θανάτου.** *-Ποια είναι η φιλοσοφία σου; Τον ρωτά ο έπαρχος.*

-Προσπάθησαν πολλές φιλοσοφίες να μάθω, αναπαύθηκα όμως στη Χριστιανική φιλοσοφία, έστω κι αν αυτή δεν αρέσει στους ψευδοδόξους, είναι η απάντηση του μάρτυρος. ⁵

Αυτή τελικώς τον οδήγησε στο θάνατο το 165 μ.Χ μαζί με έξη από τους μαθητάς της Σχολής του. Το μαρτύριο του εσφράγισε τη φιλοσοφία του· και τα δύο μαζί έγιναν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του ανήσυχου κυνηγού της αλήθειας. Σ' όλους είναι γνωστός ως

Ιουστίνος ο φιλόσοφος και μάρτυς. Στις αναζητήσεις των πνευματικών ανθρώπων της εποχής μας, των νέων κυρίως, που ανάμεσα στις πολλές φιλοσοφίες του καιρού μας ψάχνουν για την αλήθεια, ο Ιουστίνος είναι πρότυπο πνευματικού οδηγού. Ταιριάζει πολύ στον τύπο του σύγχρονου πνευματικού ανθρώπου· ανήσυχος, ερευνητικός, χωρίς φανατισμούς και προκαταλήψεις, ελέγχει, συζητά, δοκιμάζει. Δεν κατεδίκασε εξ' ολοκλήρου τις φιλοσοφίες που γνώρισε, πριν γίνει Χριστιανός τις τοποθέτησε απλώς στις πραγματικές τους διαστάσεις. Είναι ανθρώπινα, ατελή κατασκευάσματα, περιέχουν σπέρματα μόνο της αλήθειας. Ο Χριστιανισμός είναι η ολοκλήρωση της αλήθειας, η φανέρωση του ίδιου του Λόγου στο πρόσωπο του Χριστού. Πέρα λοιπόν από οποιαδήποτε ανθρώπινη φιλοσοφία οδηγεί τους κυνηγούς της αλήθειας ο Ιουστίνος. Τους οδηγεί ακόμη και πέρα από τον Χριστιανισμό, όπως κατάντησε μέσα στον κόσμο, με τους τόσους ιστορικούς του συμβιβασμούς, προς τον γνήσιο Χριστιανισμό, στο Χριστιανισμό που ενθουσίασε και είλκυσε και τον ίδιο. Σ' ένα Χριστιανισμό που κάνει τη θεωρία πράξη, που την αγάπη, την ισότητα, την εγκράτεια, την αγνότητα, της αδελφότητας, δεν τα περιορίζει στη διδασκαλία, αλλά τα επεκτείνει και στη ζωή. Στον εφαρμοσμένο Χριστιανισμό βρήκε ο Ιουστίνος την αληθινή φιλοσοφία και την αφοβία μπροστά στο θάνατο. Ότι εθαύμαζε στη ζωή των Χριστιανών, το εφήρμοσε και ο ίδιος, δεν υπάρχει καλύτερη μέθοδος «φιλοσόφου βίου».

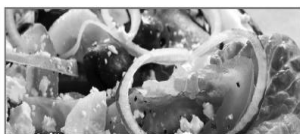
66th Annual
GREEK FESTIVAL
2019
Ascension Church Fairview, NJ

Experience the Treasures of Greece

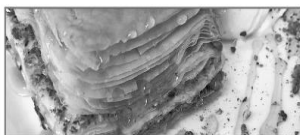
JUNE 13-16
Thurs: 6pm - 10pm
Fri: 5pm - 12AM
Sat: 12 pm - 12AM
Sun: 12pm - 9pm

*Gyro & Souvlaki • Greek Music
Live Band on Friday & Saturday!*

*Full Bar • Indoor Taverna Buffet
Games of Chance • Gift Shops*

Ouzeri with Octopus

Loukoumades • Pastries

Frappes • Greek Coffee

Annual Car Raffle

2019 BMW X1 sDrive28i

Drawing: Sunday, June 16, 2019 @ 9PM

Tickets: 201-945-6448 • Donation \$25

Ascension Greek Orthodox Church

101 Anderson Avenue • Fairview, New Jersey 07022

Tel: 201-945-6448 • Fax: 201-945-6463 • www.ascensionfairview.org

ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH

101 Anderson Avenue, Fairview, NJ 07022 • 201-945-6448

Annual Car Raffle

2019 BMW X1 SDRIVE28i

RETAIL VALUE: \$30,732.98

DRAWING

DRAWING: SUNDAY, JUNE 16, 2019 • 9 PM

For Tickets Call: 201-945-9153 or 201-945-6448

No substitution of the offered prizes will be made and no cash will be given in lieu of the prizes. Winner need not be present.
All taxes and/or fees are the responsibility of the winners. Photos do not represent actual prize vehicle.

Tax ID#: 142-1-34849

DONATION \$25.00

RL - 19-2, Fairview, NJ

To Order More Tickets, Fill out & Mail the Form Below

Ascension Greek Orthodox Church Annual Car Raffle Order Form 2019 BMW X1 sDRIVE28i

☐ Visa ☐ Mastercard

Enclosed is \$ _____ for _____ tickets

Name on Card: _____ Name: _____

Card Number: _____ Address: _____

Expiration Date: _____ City: _____ State _____ Zip: _____

Signature: _____ E-mail: _____

Ticket Solicitor: _____ Phone: _____

Make Checks Payable to Ascension Greek Orthodox Church and mail to 101 Anderson Ave., Fairview, NJ 07022

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 5,4

SUNDAY, May 26 2019
Sunday of the Samaritan Woman

KYPIAKH, 26 Μαΐου, 2019
Κυριακή της Σαμαρείτιδος

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Ξανθή Σαυρίδη
40 days: Xanthi Savrides

SACRAMENTS— ΜΥΣΤΗΡΙΑ

2:00 p.m. Baptism

Matthew Antista, M/M

SAVE THE DATE 2019

1. Greek Afternoon School Graduation - ***June 2, 2019***
2. Ascension Day - ***June 6, 2019***
3. Festival Weekend - ***June 13-16, 2019***
4. Greek School Faculty Meeting & Luncheon - ***September 4, 2019***
5. Greek Afternoon School Opens - ***September 6, 2019***
6. Philoptochos Fashion Show - ***October 15, 2019***
7. "OXI DAY" Program - ***October 25, 2019***
8. Church Anniversary Dance - ***November 23, 2019***

